

Να επικοινωνήσουν και να δοκιμάσουν να συνεννοηθούν

Είναι η δεύτερη φορά που οι Θλιβερές επέτειοι του Ιουλίου βρίσκουν το λαό, Ελληνοκύπριους και Τουρκοκύπριους, σε κατάσταση - υπό όρους έστω - επικοινωνίας. Δυστυχώς δεν θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι το ίδιο ισχύει και σε επίπεδο ηγεσιών. . .

Στην Τουρκοκυπριακή πλευρά ο κ. Ταλάτ δίνει την εντύπωση ότι απολαμβάνει την πρωθυπουργία, ενώ ταυτόχρονα - δικαιολογημένα θα λέγαμε - προσπαθεί να δρέψει τους καρπούς το τουρκοκυπριακού «ΝΑΙ» στο πρόσφατο δημοψήφισμα, που βρίσκουν την έκφρασή τους σε οικονομικά και πολιτικά οφέλη. Ακόμα, μέσα από τα προς το πρόσωπό του ανοίγματα της Δύσης και παρά τις επιφυλάξεις Έρντογάν, σκέφτεται ότι με την εκ νέου προσφυγή στις κάλπες, του προσφέρεται άλλη μια ευκαιρία να αυξήσει την εκλογική του δύναμη και την επιρροή του ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους.

Στην Ελληνοκυπριακή πλευρά, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας φαίνεται να επαναπαύεται στο «ηχηρό όχι» της 24^{ης} του Απρίλη και δεν λέει να αποκαλύψει τις ελληνοκυπριακές απαιτήσεις για λύση, αρκούμενος να επεξηγά στους διάφορους αρχηγούς κρατών, το γιατί αρνηθήκαμε την ενοποίηση της χώρας, με την απόρριψη του σχεδίου Ανάν. Όσο για επικοινωνία με την άλλη πλευρά, σε μια προσπάθεια δημιουργίας κινητικότητας για λύση του Κυπριακού, ούτε λόγος να γίνεται. Κι ας επαναλαμβάνουν ο ΟΗΕ και οι Αμερικάνοι ότι το σχέδιο ως έχει, παραμένει πάντα στο τραπέζι. Ταυτόχρονα να μας θυμίζουν υψηλά ιστάμενοι Ευρωπαίοι, ότι το Κυπριακό είναι πρόβλημα μέσα στην Ε.Ε. αλλά όχι της Ε.Ε. και καλά κάνουμε να ακολουθήσουμε το παράδειγμα της Νότιας Αφρικής, όπου οι δύο κοινότητες τα βρήκαν μεταξύ τους.

Είναι λυπηρό γιατί 30 χρόνια μετά το '74 και μετά που για πρώτη φορά φτάσαμε τόσο κοντά στη λύση, οι προοπτικές δεν διαγράφονται αυτή τη στιγμή ευνοϊκές και τείνουν να γίνουν ακόμα πιο ζοφερές μετά το τέλος του χρόνου, όταν:

- Θα υπάρξει πολύ πιθανόν άλλη κυβέρνηση στις Η.Π.Α., με ενδεχομένως διαφορετικές προτεραιότητες στην εξωτερική πολιτική.
- Θα επικεντρωθεί το ενδιαφέρον της Ε.Ε. στη λειτουργία του νέου Συντάγματος και τα οικονομικά προβλήματα που μεταφέρουν με την ένταξη τους χώρες όπως η Πολωνία, η Λιθουανία, κ.α.
- Κατά πάσαν πιθανότητα η Τουρκία θα έχει ήδη εξασφαλίσει ημερομηνία για τις ενταξιακές της συνομιλίες.
- Έχοντας αρχίσει να ξεφεύγουν από τον απομονωτισμό τους και να βελτιώνουν την οικονομία τους, λιγότερο θα έχουν ανάγκη οι Τουρκοκύπριοι τους Ελληνοκύπριους.

Θάπρεπε να είχε ήδη γίνει αντιληπτό, ότι το Κυπριακό δεν πρόκειται να λυθεί με μια «δίκαιη» λύση αλλά μέσα από ένα οδυνηρό συμβιβασμό που θα επιτρέπει, ωστόσο, να λειτουργήσουμε μαζί οι δύο κοινότητες σε μια ενωμένη χώρα και σιγά-σιγά να στήσουμε μια ολοκληρωμένη και ανασυντεθειμένη κοινωνία.

Ο χρόνος, οι συγκυρίες αλλά και οι ιστορικές πραγματικότητες δεν επιτρέπουν αντικρίσεις του τύπου «πάλι με χρόνια και καιρούς, πάλι δικά μας θάνατοι», ενώ τα θαύματα υπάρχουν μόνο στη σφαίρα της φαντασίας. Τόσο το πραξικόπημα όσο και το απότοκό του η εισβολή, έχουν δημιουργήσει μη αναστρέψιμες στο προβλεπτό μέλλον καταστάσεις. Και ενώ το πραξικόπημα αναιρέθηκε, εξακολουθούν να υφίστανται τα αποτελέσματα της εισβολής, που μόνο η επανένωση μπορεί σιγά-σιγά να οδηγήσει στην αναίρεση τους.

Είναι η άποψή μας ότι, τόσο η Ελληνοκυπριακή όσο και η Τουρκοκυπριακή ηγεσία θα πρέπει να κάτσουν μαζί και να δουν πώς βγαίνουμε από το παρόν τέλμα, πριν εκλείψουν και οι πιθανότητες για την ομοσπονδία και βρεθούμε προ των πυλών της συνομοσπονδίας, κάτι που μπορεί να συμβεί αν συνεχίσει η Ελληνοκυπριακή απομόνωση και η Τουρκοκυπριακή αναβάθμιση. Βρισκόμαστε σε μια συγκυρία που δεν μπορεί να υπάρξει η Αθηνά χωρίς να προηγηθεί το «χείρα κίνει».

15/07/2004